

INGEZONDEN.

BESTRIJDING DER TUBERCULOSE DOOR DEN HUISARTS.

Als antwoord aan RIETEMA zou ik het volgende willen opmerken:

Ad *a.* Ik heb vele jaren behoord tot de „gewone” dokters, en in die jaren een groot aantal collega's in hun praktijk gekend; eveneens vele „gewone” zusters, wier werk den invloed ondervond van de „gewone” dokters. Er is voor mij geen reden om te veronderstellen, dat het gemiddelde van de collega's, die ik niet kende, anders is dan het gemiddelde van hen, die ik wél kende; integendeel.

Ad *b.* Ik acht het oirbaar, bedoeld feit vast te stellen. Dat het een *grievende*, algemeene *beschuldiging* zou zijn, zooals RIETEMA meent, ontken ik. Ongetwijfeld ontbreekt bij de meeste praktiseerende artsen een groote mate van lust om de tuberculose te bestrijden; maar eveneens ontbreekt hun veelal, zooals ik toegaf, de gelegenheid. Wanneer men werkelijk iets van beteekenis wil doen, neemt dat méér tijd dan de meesten beschikbaar kunnen (of wenschen te) stellen. Hier is geen opzettelijke nalatigheid, veel meer moedeloosheid in het spel; misschien mag ik verwijzen naar hetgeen ik hieromtrent vroeger te dezer plaatse schreef (1922, I, no. 25, bldz. 2552).

Wanneer mijn tegenstanders op dit terrein mij „beschuldigen”, dat ik veel te véél verwacht of doe, dan vind ik daarin niets grievends, en ik druk hun met genoegen de hand. Omgekeerd zie ik geen enkele reden om in het *Tijdschrift* niet te zeggen wat mijn eerlijke meening is: dat de meesten veel te weinig verwachten en (kunnen) doen.

Apeldoorn, 19 September 1923.

C. METZLAR.

DE VORMING VAN SUIKER UIT VET.

Ten onrechte heeft VAN LIER uit mijn woorden afgeleid, dat ik glycerine voor een vet houdt.

Vetten zijn esters van een driewaardigen alcohol (het glycerine) en vetzuren. Bij de verzeeping van vet onder invloed van zuren, alcaliën of fermenten komt dus glycerine vrij. Vandaar, dat ik zeide, dat glycerine een klein percentage van het vet vormt.

Amsterdam, 21 September 1923.

H. A. LUBBERS.

PROF. NARATH-FONDS.

Wie voelt niet voor den oproep uit Amsterdam en voor den geestdrift van ELIAS! Maar is het wel algemeen bekend, dat te Utrecht reeds een commissie bestaat, waarvan prof. LAMÉRIS secretaris is?

Wanneer Amsterdam en nu ook Rotterdam met Utrecht wilden samenwerken, zou daardoor een krachtig „Prof. NARATH-fonds” kunnen ontstaan, waaruit hij blijvend en goed werd verzorgd. En op even kiesche wijze, als hij dit vroeger anderen deed. Van wien iets komt, moet hij niet weten, want danken mag hij ons niet, die plicht rust op ons.

Scheveningen, 22 September 1923.

H. A. MOLEMA.

VERBAND TUSSCHEN INGEWANDSBREUK EN BEDRIJFSONGEVAL.

Toen ik in het *Tijdschrift* van 22 September 1923 in de rubriek „Referaten” den titel van het referaat van D. N. VAN GELDEREN „Ingewandsbreuk en Bedrijfsongeval” las, had ik hoop, een gedocumenteerde beschrijving te zullen lezen van één of meer gevallen, die dit verband konden bevestigen of ontkennen; doch zeer teleurgesteld was ik, niets van dien aard te vinden.

Een zeer onvolledig waargenomen geval wordt gebruikt, om stemming te maken tegen de meening, dat een breuk het gevolg zou kunnen zijn van een ongevalsgebeurtenis, en de orakelachtige uitspraak van het „Reichsversicherungsamt” wordt ons medegedeeld.